

Мистецькі діяльності

Яценко Вероніка

Григорчук Яна

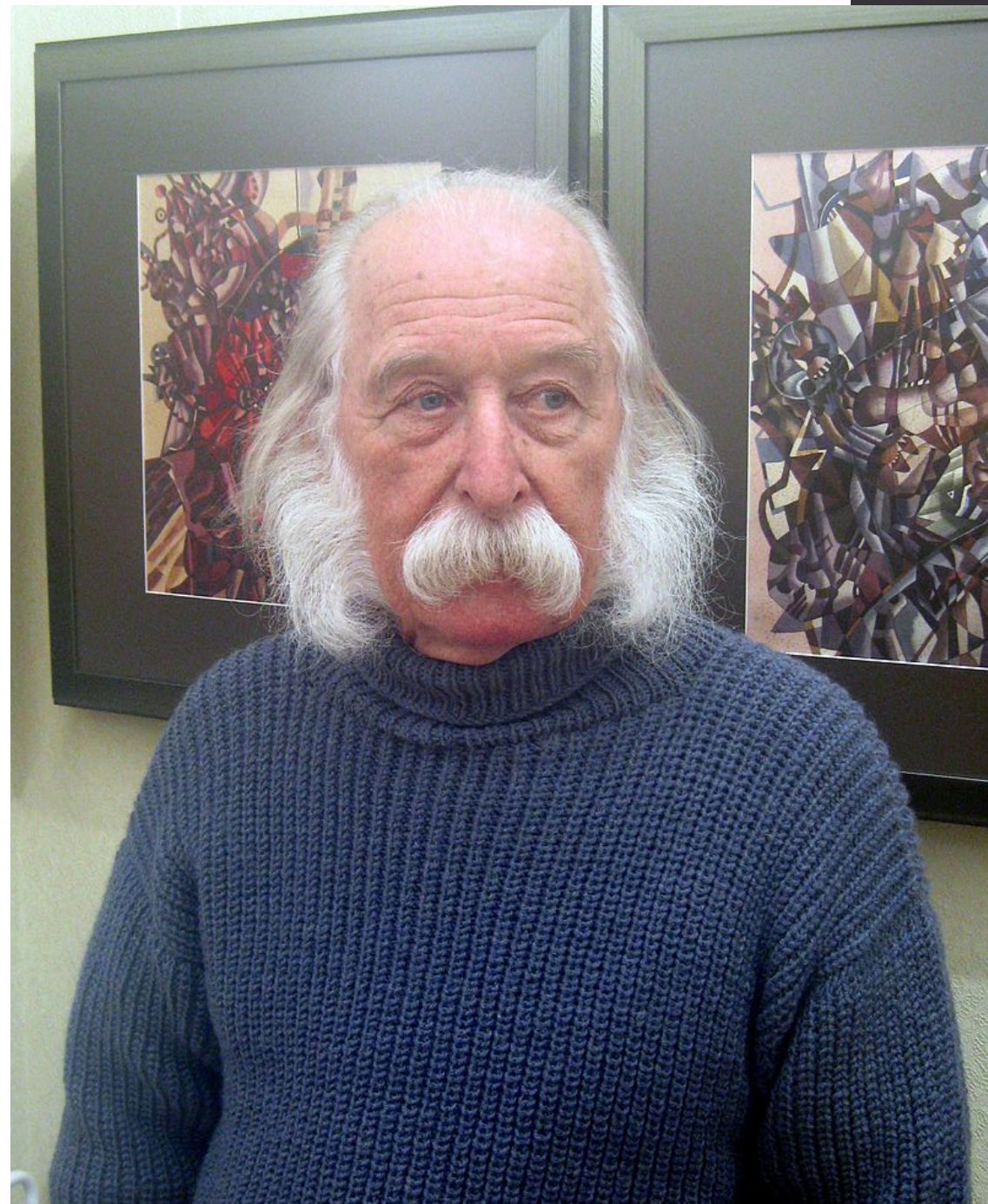
Васильківський Сергій Іванович

Сергій Іванович Васильківський народився [7 жовтня 1854](#) року у мальовничому місті [Ізюм Харківської губернії](#) в сім'ї писаря. Середовище і оточення, в якому зростав майбутній художник на [Слобожанщині](#), було особливо благодатним для формування його творчої особистості. Його дід-[чумақ](#), який походив з [козацького](#) роду, привив молодому Сергієві інтерес до української старовини, а мати — любов до народних пісень і [фольклору](#). В [1861](#) батьки Сергія переїхали до [Харкова](#), головного культурного центру [Слобожанщини](#). Перші навички в мистецтві Васильківський одержав у Харківській гімназії від учня [Карла Брюллова](#) у [Петербурзькій Академії мистецтв](#) — [Дмитра Безперчого](#). В роки навчання молодий митець мав змогу користуватися бібліотекою свого родича, поета [Володимира Александрова](#), в якій були твори [Івана Котляревського](#), [Тараса Шевченка](#), [Миколи Гоголя](#), що справили на нього глибоке враження.

1879 року за етюд одержав першу академічну нагороду — малу срібну медаль. У студентські роки він зазнавав нестатків, жив на горищі в Академії, у так званій «казьонці». **1881** року Васильківський здобув другу малу срібну медаль.

Марчук Іван Степанович (нар. 12 травня 1936, с. Москаліївка, нині Лановецького району Тернопільської області, Україна) — український живописець, народний художник України, лауреат Національної премії України ім. Шевченка. Почесний громадянин Тернополя і Києва. Доробок митця налічує близько 5000 творів. Провів понад 120 персональних і близько 50 колективних виставок. Майстерня митця знаходиться в самому центрі Києва на вулиці Пушкінській. До 1988 року Спілка художників офіційно не визнавала творчість Івана Марчука, хоча він мав понад 15 експозицій у різних містах колишнього СРСР (перші виставки 1979 і 1980 років у Москві^[1]). І лише 1988 року його прийняли в члени Спілки художників України.

UBR

Олексій Іванович Поляков (н. 24 серпня 1943, смт Калинове) — український художник-пейзажист, заслужений художник України (1996)^[1], народний художник України. Олексій Поляков народився 24 серпня 1943 року у смт Калинове Попаснянського району Луганської області. 1976 року митець закінчив Донецьку народну студію образотворчого мистецтва палацу культури імені І. Франка. Його педагогами з фаху були В. Толочко, О. Ляхов. Олексій Поляков — член НСХУ з 1985 року^[1]. 1996 року йому було присвоєно звання «Заслужений художник України»^[1].

Поляков Олексій Іванович народився 27 серпня 1943р. в с. Калинове,
Попаснянського р-н, Луганської обл.

1960р.- навчався в технічному училищі №2 м.Кадіївська.

1975р.- закінчив народну студію образотворчого мистецтва Палацу культури ім. І.
Франка м. Донецька.

Працює в галузі станкового живопису - тематичної картини, пейзажу,
натюрморту.

1974 - Перша персональна виставка.

1985 - Прийнятий до Спілки художників України.

1996 - Присвоєне звання «Заслужений художник України».

1997 - Учасник пленеру в Словаччині.

2008 - Присвоєне звання «Народний художник України».

2003 - 2013-Учасник всеукраїнських пленерів «Хортиця - скрізь віки».

2009 - 2013- Учасник міжнародних пленерів «Махіт».

2012 - Персональна виставка в Національному музеї ім.Т.Шевченка (Київ)

2013 - Ювілейна виставка в Донецькому Національному художньому музеї.

2014 – Персональна виставка в Музеї етнографії та художнього промислу

Інституту

Твори знаходяться у музеях України, Росії (Третяковська галерея), приватних колекціях Канади, Польщі, Голандії, Англії, Словаччини, США (у зібранні Біла Клінтона).

